

Evangelhia zilei 31 mai: Vizita Sfintei Fecioare Maria

Comentariu la Evangelhia
sărbătorii Vizitei Sfintei
Fecioare: „Când a ajuns glasul
salutului tău la urechile mele, a
tresăltat de bucurie copilul în
sânul meu”.

Evangelhie (Lc 1,39-56)

În zilele acelea, Maria a pornit și s-a
dus în grabă către ținutul muntos,
într-o cetate a lui Iuda. A intrat în
casa lui Zaharia și a salutat-o pe
Elisabeta.

Când a auzit Elisabeta salutul Mariei,
a tresăltat copilul în sânul ei, iar
Elisabeta a fost umplută de Duhul
Sfânt și a exclamat cu glas puternic:
„Binecuvântată ești tu între femei și
binecuvântat este rodul sânelui tău.
Și de unde îmi este dată mie aceasta
ca să vină mama Domnului meu la
mine? Iată, când a ajuns glasul
salutului tău la urechile mele, a
tresăltat de bucurie copilul în sânul
meu. Fericită aceea care a crezut că
se vor împlini cele spuse ei de
Domnul!”

Maria a spus:

„Sufletul meu îl preamărește pe
Domnul

și duhul meu se bucură în
Dumnezeu, Mântuitorul meu,

pentru că a privit umilința slujitoarei
sale;

iată că de acum toate generațiile mă
vor numi fericită,

pentru că Cel Puternic mi-a făcut
lucruri mari:

sfânt este numele lui.

Îndurarea lui față de cei ce se tem de
el este din generație în generație.

Și-a arătat puterea brațului său:

i-a risipit pe cei mândri cu planurile
inimii lor;

i-a răsturnat pe cei puternici de pe
tronuri și i-a înălțat pe cei umili;

i-a umplut cu bunuri pe cei flămânzi,

iar pe cei bogați i-a trimis cu mâinile
goale;

a venit în ajutorul lui Israel,
slujitorul său,

amintindu-și de îndurarea sa,

după cum a promis părinților noștri,
Abraham și urmașilor lui pentru
totdeauna”.

Maria a rămas cam trei luni cu ea,
apoi s-a întors la casa ei.

Comentariu la Evanghelie

Îngerul Gabriel, vestind-o pe Maria
că avea să zămislească și să nască,
prin lucrarea Duhului Sfânt, pe Fiul
lui Dumnezeu făcut om, îi amintește
în treacăt că și verișoara ei Elisabeta
„a zămislit și ea un fiu la bătrânețe, și
aceasta care era numită stearpă este
acum în luna a șasea, căci la
Dumnezeu nimic nu este cu
neputință” (Luca 1,36-37).

Odată cu „da”-ul Mariei — „Iată
slujitoarea Domnului: fie mie după
cuvântul tău” (Lc 1,38) —, Cuvântul

S-a făcut trup în preacuratele ei măruntaie. Din acel moment, emoția tăcută a Mariei, recunoscătoare față de Dumnezeu pentru tot ceea ce făcuse cu Ea, se concretizează în fapte de slujire, cu uitare totală de sine. Se gândește la Elisabeta, la ajutorul pe care i l-ar putea oferi, și pornește spre ținutul muntos al Iudeii, către casa lui Zaharia și Elisabeta.

Sfântul Josemaría, care ne-a învățat să intrăm în scenele Evangheliei ca un personaj în plus, ne invită să o însoțim: „Acum, tinere prieten, ar trebui să știi deja să te descurci. – Însoțește-i cu bucurie pe Iosif și pe Sfânta Maria... și vei învăța tradițiile Casei lui David: O să auzi vorbindu-se despre Elisabeta și Zaharia, o să te înduioșezi în fața iubirii atât de curate a lui Iosif, și inima o să-ți bată cu putere de fiecare dată când se va pronunța numele Pruncului care se va naște la Betleem... Mergem în

grabă în munți până la o așezare a tribului lui Iuda. (Lc 1, 39). Ajungem. – E casa unde se va naște Ioan Botezătorul”^[1].

„Maria merge să o întâlnească pe Elisabeta — observă mons. Fernando Ocáriz —; cine o putea înțelege mai bine? Ele vorbesc despre fiii pe care îi așteaptă, Isus și Ioan. Duhul Sfânt inundă scena Vizitării”^[2].

„Când a auzit Elisabeta salutul Mariei, a tresăltat copilul în sânul ei, iar Elisabeta a fost umplută de Duhul Sfânt” (Lc 1,41). Tresăltarea de bucurie a lui Ioan în sânul mamei sale amintește de dansurile regelui David la venirea Chivotului Alianței la Ierusalim (cf. 1 Cron 15,29). Chivotul, care conținea tablele Legii, mana și toiagul înmugurit al lui Aaron (cf. Evr 9,4), era semnul prezenței lui Dumnezeu în mijlocul poporului Său. Acum, Ioan tresăltă de bucurie în fața Mariei, Chivotul

noii Alianțe, care Îl poartă în sânul ei pe Isus, Fiul lui Dumnezeu făcut om. „Ioan recunoaște prezența divină și tresaltă de bucurie, împlinind deja misiunea de Precursor: a-L vesti pe Cristos înseamnă a avea și a dărua adevărata bucurie”^[3].

„Elisabeta o salută, cu recunoștință, pe Maica Mântuitorului: Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul trupului tău! – Și de unde mie aceasta, să vină la mine Maica Domnului meu? (Lc 1, 42-43)”^[4]. În Vechiul Testament, lauda „binecuvântată între femei” este adresată Iaelei (cf. Jud 5,24) și Iuditei (Jud 13,18), două femei curajoase care au salvat Israelul în momente dificile. Maria este, cu atât mai mult, o femeie curajoasă care, prin dăruirea ei totală planurilor divine, Îl poartă deja în sân pe Mântuitorul lumii.

„Ioan Botezătorul tresaltă în
pântecele mamei sale... (Lc 1, 41.) –
Smerenia Mariei se revarsă în
Magnificat... – Și tu și cu mine, care
suntem orgolioși – care eram
orgolioși –, promitem să fim
smeriți”^[5] —.

^[1] — Sf. Josemaría, *Sfântul Rozariu*,
Misterele de bucurie, 2. Vizitarea
Elisabetei.

^[2] — Fernando Ocariz, *A la luz del*
Evangelio, María la alegría de Dios
(31 de mayo de 1999).

^[3] — *Ibidem*.

^[4] — Sf. Josemaría, *Sfântul Rozariu*,
Misterele de bucurie, 2. Vizitarea
Elisabetei.

^[5] — *Ibidem*.

Francisco Varo // Erik Brolin -
Unsplash

pdf | document generat automat din
[https://dev.opusdei.org/ro-ro/gospel/
evanghelia-zilei-31-mai-vizita-sfintei-
fecioare-maria/](https://dev.opusdei.org/ro-ro/gospel/evanghelia-zilei-31-mai-vizita-sfintei-fecioare-maria/) (08.08.2025)